

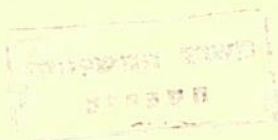

מדינת ישראל

הועדה למניעת פגיעה באזרח באמצעות
מידע המרוכז במחשבים

ד ין ו ח ש ב ו ו

ולך זוי גלס

ירושלים, שבט התשמ"א - ינואר 1981

542.758

(45)

152

1944/1

תוכן הענינים :

- א. מינוי הועדה ותפקידה ,
ב. הפגיעה בפרטיות באמצעות מחשבים. (3 'ז'
ג. מאגרי המידע בישראל - נתונים סטטיסטיים. (5 'ז'
ד. סקירה השוואתית - החקיקה בנושא הגנת צנעת הפרט מפני פגיעה
באמצעות מחשבים: (10 'ז'
שבדיה
ארה"ב
מערב גרמניה
צרפת
לוקסמבורג
ה. המלצות הועדה (24 'ז'
ו. נוסח הצעת חוק המוצע על ידי הועדה. (27 'ז'
נספח: הערות שוליים לפרק ד.

א. מינוי הועדה ותפקידה

ביום 20.3.1978 מינה שר המשפטים שמואל תמיר ועדה שתפקידה
נקבעו כ ל ה ל ן :-

(א) לבחון את הנושא של מניעת אפשרויות פגיעה באזרח באמצעות
מידע המרוכז במחשבים.

(ב) להמליץ המלצות לחקיקה בענין חובותיו של מחזיק מידע
והמשתמש במידע כאמור וזכויותיו של האזרח שהוא נשוא
המידע.

חברי הועדה הם:

חה"כ דוד גלס, יושב ראש הועדה,
מר יורם אלסטר, מהנדס מחשבים,
גב' יהודית היבנר, סמנכ"ל משרד הפנים,
מר אביגדור קצנלבוגן, מנהל חברת ביטוח,
ד"ר אליעזר פוקס סגן הממונה על התקציבים, משרד האוצר,
מר חיים קלוגמן, ממונה על חקיקה (משפט פרטי) ויועץ לשר המשפטים,
ד"ר גבריאל קלינג, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת ת"א,
גב' חנה רנאל מנתחת מערכות בכירה המוסד לביטוח לאומי.

גב' אדריאנה פרנקוס, מנהל פרויקט לתיאום מערכות מידע במינהל הציבורי משרד
האוצר, שימשה כמרכזת הועדה.

ביום 20.8.74 מינה שר המשפטים חיים צדוק ועדה להגנה על האזרח בפני פגיעה בצנעת הפרט. הועדה, בראשותו של שופט בית המשפט העליון יצחק כהן, נתבקשה להביא בפני שר המשפטים המלצותיה לחקיקה בנושא. ביום 25.10.76 הגישה הועדה המלצותיה לשר המשפטים, המלצות שגיבשו בהצעת חוק שהוגשה לכנסת ביום 5.5.80 ונדונה בימים אלה בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

הועדה בראשותו של השופט כהן בדקה את השאלה של פגיעה בפרטיות על ידי מאגרי מידע ממוחשבים ובהתייחסה לנושא זה קבעה:-

"הועדה קבלה הצעות שמעה חיות דעת בעניני איסוף מידע, שמירתו והפצתו בעזרת מחשבים, איסוף אינפורמציה על ידי רשויות הציבור וריכוזה במחשבים, והפיקוח על פעולות אלה. דעתנו היא, שבנושא זה לא נתגלו עד כה בארץ תקלות רציניות המחייבות פעולת חקיקה דחופה, ומכיון שההתעמקות בנושא זה דורשת מומחיות רבה ועבודת מחקר, העדפנו שלא לכלול הוראות מיוחדות בענין המחשבים והפיקוח עליהם בחוק המוצע. נראה לנו לרצוי שתוקם ועדת מומחים מצומצמת, אשר תחקור בענין סכנת הפגיעה בפרטיות כתוצאה מפעולות כאלה ותמליץ על הדרכים למניעת סכנה כזו".

בעקבות המלצות אלה הוצא, כאמור, כתב המינוי לוועדה זו.

הועדה קיימה מספר ישיבות בהרכב מלא וישיבות נוספות
בועדות משנה. גשמה חוות דעת מאת נציגי הלשכה
המרכזית לסטטיסטיקה, איגוד הבנקים, איגוד חברות
הביטוח, קופת חולים הכללית, ומרכז המידע של
משטרת ישראל.
הועדה נעזרה במחקר שנערך ע"י עו"ד רפאל דינורי שהכין
סקירה השוואתית לגבי החקיקה בנושא ההגנה על
צנעת הפרט מפני פגיעה באמצעות מחשבים. (פנק 9)

ב. הפגיעה בפרטיות באמצעות מחשבים

(א) במדינת ישראל כמו ביתר מדינות הרווחה המודרניות נאספים על
ידי המינהל הציבורי נתונים אודות הפרט בהיקף עצום. לגבי
מרבית תחומי החיים: רווחה, בריאות, אישות, פלילים, חינוך,
שכר, תחבורה וכדומה. חלק ניכר מנתונים אלה הינם נתונים
שהחברה והפרט נוהגים לראות אותם כנתונים אישיים שהצנעה
יפה להם. אולם, לא רק המינהל הציבורי עוסק באיסוף נתונים
כאלה, משלימים את המינהל הציבורי באיסוף מידע תאגידים פרטיים,
כגון, בנקים, חברות ביטוח או חברות להפעלת כרטיסי אשראי.
מאגרי המידע המצויים בידי גורמים ממשלתיים, תאגידים וגורמים
פרטיים הולכים ומתרבים כאשר המחשב מאפשר להם ריכוז, עיבוד
והעברה של נתונים, וביניהם נתונים אישיים.
המחשב מגדיל את כשר הקיבול של מאגרי המידע למימדים עצומים
ומספק אמצעי איחסון נוחים וקומפקטיים של נתונים הניתנים
לשליפה ולהעברה מהירה, בדרך של מילים, ספרות ותמונות.

ישראל נמנית על עשרים המדינות הראשונות בעולם בתחום המיחשוב, בשימוש ובניצול מוע המחשב. על היקף התפתחות טכנולוגית המיחשוב בארץ ניתן ללמוד מהסקירה על קבצים של מידע אישי בישראל המובאת בפרק ג.

(ב) מלבד הסכנה לפגיעה בפרטיות האזרח בעצם הריכוז של כמויות גדולות של מידע אישי במאגר אחד יוצר המחשב סכנות נוספות: המחשב מאפשר גישה למידע ממקומות שונים ומרחקים ע"י הפעלת מסופים או התחברות לקוים בצירוף אלקטרוני; המחשב מאפשר העברת מידע ממערכת נתונים אחת למערכת שניה ובכך יוצר אפשרויות של שילוב נתונים המצויים במאגר אחד או במאגרים שונים, ומציאת מכנה משותף לנתונים המתקבלים ממקורות שונים. שילוב כאמור הופך לעתים נתונים, אשר בפני עצמם יכולים להיות תמימים, לרגישים ביותר מבחינת פרטיותו של אדם. שיטות העברת מידע נוחות עשויות להביא לכך שמידע אישי שנמסר או נאסף בידיעתו של אדם למטרה פלונית ילע, ללא ידיעתו, לשימוש למטרה אחרת. זאת ועוד, הנתונים במאגר ממוחשב פגיעים יותר מנתונים המצויים במאגר ידני מודפס. המאגר הממוחשב יכול להפגע ע"י פעולות זיוף, שינוי רשומות, גניבת תוכניות או פגיעות פיזיות בצירוף המחשב וידוע הוא שקשה הרבה יותר להתחקות אחר זיופים הנעשים בקבצים מגנטיים מאשר אחר זיופים הנעשים במסמכים.

על אלה נוספת בעיה של שמירה על נכונות, שלמות ועדכניות הנתונים במאגר הממוחשב. מידע שאינו מדויק או אינו מלא עשוי לעבור ממאגר אחד לשני ולהביא נזק לאזרח מבלי שידע על כך דבר.

(ג) מסכת הפגעים שפורטה לעיל מורה על כך שקיימת סכנה של פגיעה בפרטיותו של האדם, פגיעות העלולות להביא לחשיפה של דברים שהצנעה יפה להם, בניגוד לעקרונות המוצעים בהצעת חוק הגנת הפרטיות שהונחה על שולחן הכנסת. ועל כן סבורה הוועדה כי יש להגן על הפרטיות מסכנות אלה. מאידך, בבואנו לשקול את המגבלות שיש להטיל על מאגרי המידע עלינו לשמור על איזון שיאפשר ניהול מערכת שירותים מודרנית. והרי מוסכם שבמדינת רווחה חייב הפרט לחשוף עצמו במישורים שונים: לצורכי עבודה, שירות צבאי, תשלום מסים ולהשגת מטרות ציבוריות משותפות אחרות.

במדינת ישראל אין כיום חוקים המסדירים צבירות מיוע אישי או קבועים הנחיות לגופים אוגרי מידע ואין הוראות לגבי זכויות הפרט לגבי מערכות מידע. הקמת מאגר נתונים איננה זקוקה לאישור כל שהוא, אין פיקוח על מהות הנתונים הנאספים במאגרי נתונים. על האופן בו הם נאספים ועל השימוש בהם. אין חוק נגד איסוף מידע על ידי גופים פרטיים או ציבוריים ולמעט ההסדר הקיים בפקודת הסטטיסטיקה (נוסח חדש) תשל"ב-1972 לגבי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה וסעיפי הסודיות הקבועים בחיקוקים שונים, הנושא פרוץ לחלוטין.

בהעדר חוקים ונוהלים מחייבים ניתן להעביר נתונים אישיים בין מוסדות הציבור בינם לבין עצמם, בין מוסדות ציבור לגופים פרטיים, ובין גופים פרטיים לבין עצמם, מבלי שיהיו אמצעי פיקוח, וללא חובה מצד מעביר או מקבל המידע למנוע פגיעה אפשרית בצנעת הפרט.

הועדה הגיעה לכלל מסקנה כי יש לספק תשובה לליקוי זה באמצעות חקיקה מתאימה, שתסדיר את פעולתם של מאגרי נתונים קיימים ועתידיים. ללא פגיעה בתרומה שהם תורמים לקידום החברתי והכלכלי, אך חוץ התחשבות מירבית בזכויות הפרט.

ג. מאגרי המידע בישראל

(א) הפתוח המהיר של טכנולוגית המיחשוב בישראל שינה בצורה ברורה את דרך פעולתו של המינהל במשק הציבורי והפרטי. ההתפתחות של מאגרי המידע תרמה רבות להגברת פיריון העבודה. נתנה איתותיה בביהור מערכות בתחומים רבים של הסקטור הלאומי והשפיעה רבות על המינהל.

אחד הדברים המאפיינים מדינת רווחה מודרנית היא אספקת שירותים בדרך בלתי אמצעית לאזרח. לשם מתן שירותים אלה נאספים על ידי המינהל הציבורי, נתונים רבים אודות הפרט. כמות המידע המוחזק בדרך כלל בכל משרד ממשלתי הינה עצומה, ולעיתים קרובות נזקקות רשויות שונות של המדינה לאותם נתונים עצמם.

בישראל כ-1100 מחשבים (ללא המחשבים המוחזקים ע"י צה"ל).
משרדי הממשלה ומוסדות ציבור מחזיקים מאות קבצים
ממוחשבים עם נתונים אישיים בכל תחומי החיים.

(ב) המידע האישי שבקבצים השונים הינו מגוון ביותר. נכללים בו
נתונים אישיים (שם, מספר זהות, מען, תאריך לידה, מין, מצב אישי).
רקע חינוכי וכישורים, רכוש (מכונית ורכוש אחר) תעסוקה (משרה
נוכחית, משרה קודמת, פרישה), בריאות (אישפוז בבתי חולים, רשומות
רפואיות) כלכלה (משכורת, מיסים, בטוח לאומי, חסכונות, פנסיה)
עבירות (ארועים פלילים, הרשעות נהגים).

העברות מידע בין מערכות נעשות ממספר סיבות: הן עשויות לצמצם
דרישות מן הציבור לחזור על מידע שכבר נמסר והן יכולות להחיש את
דרכי הטיפול של הממשל. לעיתים זול יותר ומהיר יותר לקבל מידע
ממחלקה אחת או ממשרד אחר מאשר במישרין מהאדם הנוגע בדבר.

(ג) נתונים על משק המחשבים בישראל מתפרסמים ע"י הלשכה המרכזית
לסטטיסטיקה. לפי נתונים של השנתון הסטטיסטי ל-1980, הגיע מספר
המחשבים בשימוש ב-1979 ל-1088 (למעט מערכת הבטחון), לעומת 275
בשנת 1974. נתונים אלה מוכיחים עד כמה התפתח נושא המחשוב בארץ
בשנים האחרונות. יש לציין שלא בכל המחשבים שמור מידע אישי, אך
אין ספק שכמותו של מידע זה גדלה הן במגזר הציבורי והן במגזר
הפרטי.

(ד) להלן רשימת מוסדות ציבור המחזיקים מאגרי מידע הכוללים
נתונים אישיים הניתנים לזיהוי:

משרד ראש הממשלה	משרד התחבורה
משרד האוצר	משרד התקשורת
נציבות שירות המדינה	בנק ישראל
נציבות מס הכנסה ומס רכוש	הסוכנות היהודית
משרד הבטחון	ההסתדרות הכללית
משרד הבריאות	קופת חולים
משרד הדתות	לשכת המס
משרד החינוך והתרבות	קופת חולים לאומית
רשות השידור	קופת חולים מכבי
משרד החקלאות	חברת החשמל
מנהל מקרקעי ישראל	חברת עמידר
משטרת ישראל	שלטון מקומי
נציבות שירות בתי הסוהר	עיריית אשדוד
משרד המשפטים	עיריית בני ברק
משרד העבודה והרווחה	עיריית חילון
המוסד לביטוח לאומי	עיריית חיפה
משרד הפנים	עיריית ירושלים
משרד לקליטת עליה	עיריית פתח תקוה
משרד הבינוי והשיכון	עיריית תל-אביב
משרד התמייה	

(ה) להלן טבלה על הגידול במספר המחשבים בארץ מאז שנת 1970 וגידול המחשבים וטבלה שניה המציינת את מספר המועסקים בענף. (המקור "שנתון סטטיסטי לישראל 1980")

מספר המחשבים					
ביום 31.12.79					
סך הכל	מחשבים	מחשבים	מחשבים	מחשבים	מחשבים
162	34	44	84		1970
275	52	59	164		1972
378	10	73	242	49	1974
439	17	82	279	56	1975
490	19	86	320	59	1976
610	21	105	418	57	1977
712	24	112	501	65	1978
1,088	23	198	785	69	1979 - סך הכל
36	-	11	24	-	ענף כלכלי
212	-	46	154	-	חקלאות ושירותים לחקלאות
8	-	-	5	-	תעשייה (כרייה וחרושת)
15	-	11	12	-	חשמל ומים
101	-	-	65	-	בינוי (בנייה ועבודות ציבוריות)
5	-	5	5	-	מסחר
50	1	-	29	-	שירותי הארחה
70	2	4	31	-	חברות, אחסנה ותקשורת
35	-	7	21	-	מוסדות פיננסיים
176	2	10	127	-	ביטוח
18	-	30	14	-	לשכות שירות
18	-	3	14	-	שאר שירותים עסקיים
9	2	6	6	-	שירותי מינהל ממשלתיים
10	1	2	-	-	מסעות ישראל, מוסדות לאומיים
257	4	6	234	-	והמוסד לביטוח לאומי
68	1	5	54	-	שירותי מינהל של הרשויות המקומיות
		2		-	שירותי חינוך ומדע
		4		-	שירותי בריאות, רווחה וסעד, דת
		1		-	ושירותים ציבוריים ואישיים ולא ידוע
709	6	28	538		סקטור פרטי
157	1	129	97		הסתדרותי
96	4	35	45		ממשלתי
16	2	25	7		לאומי
95	-	4	88		שלטון מקומי
15	-	2	10		ציבורי מעובד
110	3	3	73		ירושלים מחוז
128	-	19	112		הצפון
175	1	13	135		חיפה
106	1	29	82		המרכז
481	8	20	310		תל-אביב
88	-	43	73		הדרום

מועסקים מקצועיים במחשבים דצמבר 1979						
מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	
מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	מס' מועסק	
443	453	216	184	1,296		1970
613	646	342	243	1,844		1972
918	883	467	350	2,618	5,114	1974
1,063	950	585	389	2,987	5,683	1975
1,117	1,096	645	438	3,296	6,288	1976
1,311	1,146	724	507	3,688	7,190	1977
1,530	1,349	735	577	4,191	7,959	1978
1,965	1,508	878	680	5,031	9,580	1979-סך הכל
						ענף כלכלי
64	12	4	9	89	121	חקלאות ושירותים לחקלאות
277	192	121	102	692	1,045	תעשייה (כרייה וחרושת)
40	49	32	14	135	195	חשמל ומים
22	1	1	3	27	32	בינוי (בנייה ועבודות ציבוריות)
138	85	63	46	332	510	מסחר
7	1	-	1	9	12	שירותי הארחה
169	159	48	29	405	669	חברות, אחסנה ותקשורת
360	180	55	94	689	2,156	מוסדות פיננסיים
78	70	32	36	216	387	ביטוח
361	301	204	144	1,010	2,047	לשכות שירות
17	20	14	9	60	92	שאר שירותים עסקיים
121	137	132	86	476	783	שירותי מינהל ממשלתיים
47	90	29	24	190	455	משרות ישראל, מוסדות לאומיים
						והמוסד לביטוח לאומי
54	31	17	11	113	219	שירותי מינהל של הרשויות המקומיות
100	133	95	53	381	483	שירותי חינוך ומזע
110	47	31	19	207	374	שירותי בריאות, רווחה וסעד, דת
						ושירותים ציבוריים ואישיים ולא ידוע
						סקטור
011	605	397	318	2,331	4,338	פרטי
341	267	139	121	868	1,811	הסתדרות
347	461	295	170	1,273	2,222	ממשלתי
187	88	21	52	348	845	לאומי
57	38	18	12	125	241	שלטון מקומי
22	49	8	7	86	123	ציבורי מעורב
						מחוז
256	278	206	147	887	1,670	ירושלים
71	41	23	22	157	226	הצפון
200	194	115	72	581	979	חיפה
119	71	54	28	272	384	המרכז
251	881	452	394	2,978	6,104	תל-אביב
68	43	28	17	156	217	הדרום

ה. המלצות הועדה

1. הגנת הפרט מפני פגיעה בפרטיותו באמצעות מידע המרוכז במחשבים מחייבת לועד הועדה הסדורים חוקיים מיוחדים. הועדה סבורה כי הגנה זו מן הראוי שתהיה חלק בלתי נפרד מההגנה הכללית על הפרטיות המוצעת בהצעת חוק הגנת הפרטיות תש"מ-1980. (הצעות חוק 1453 מיום 5 במאי 1980).

הגדות פגיעה בפרטיות, קביעת הפגיעה כעוולה אזרחית וכעבירה פלילית, קביעתן של הגנות ופטורים והחלת החובות על המדינה כפי שנקבעו בהצעת החוק הנ"ל טובים גם לענין הגנת הפרט מפני פגיעה בפרטיותו באמצעות מידע המרוכז במחשבים.

אשר על כן מציעה הועדה לקבוע את ההוראות החוקיות המתחייבות לגבי מידע המרוכז במחשבים כפרק בחוק הפרטיות, פרק שיקבע הוראות עקרוניות בלבד וישתלב בחוק באופן שהוראות החוק האחרות יחולו גם לגבי הסוגיה הנדונה. נוסח הפרק המוצע מובא להלן בפרק ו'.

2. הועדה סבורה כי ההסדר החוקי המוצע חייב להתייחס לכל מרכזי המידע האוטומטיים שיש בהם נתונים אישיים. דהיינו, נתונים אודות אישיותו, מעמדו האישי, צנעת האישיות, מצבו הבריאותי, הכלכלי, הכשרתו המקצועית ועוד וזאת ואמונתו של אדם.

3. הועדה מציעה כי הממשלה תמנה רשם שינהל פנקס מרכזי מידע בו יירשמו כל מאגרי המידע שיש בהם נתונים אישיים והפנקס יהא פתוח לעיון הציבור. הרשם יהיה חייב לרשום כל מאגר מידע ללא שיקול דעת. אולם תהיה לו הסמכות לפקח אחר מילוי הוראות החוק והתקנות על ידי מחזיקי מאגרי המידע. לצורך מילוי תפקידו יוענקו לרשם סמכויות לקבל מידע, להכנס לתחומי מאגרי המידע והוא יוכל לפנות לבית משפט בבקשה לבטל רישומן של מאגרי מידע או התלייתו של הרישום כאשר המאגר מפר הוראות החוק או התקנות.

4. הוועדה מציעה כי ייאסר לנהל או להחזיק מאגר מידע - באמצעות מערכת עיבוד נתונים אוטומטי - שיש בו מידע אישי אם המאגר לא נרשם בפנקס מאגרי המידע. המפר איסור זה דינו מאסר עד שנה אחת.
5. הוועדה מציעה כי ייאסר על שימוש במידע שנאגר במאגר כאמור אלא למטרה שלשמה נועד המידע, ותיקבע חובת שמירת סודיות של מידע המצוי במאגר. המפר הוראה זו דינו מאסר עד שנה אחת.
6. הוועדה מציעה כי פניה לאדם לשם קבלת מידע אישי לאגירה במאגר מידע תחייב הודעה לאיש על המטרה שלשמה מבוקש המידע, על הגורמים שלהם ימסר המידע ולאילו מטרות.
7. הוועדה סבורה כי מן הראוי שתעוגן בחוק זכותו של אדם לעיין במידע אישי המתייחס אליו המצוי בכל מאגר מידע אוטומטי למעט מידע המצוי בידי רשות בטחון כמשמעותה בסעיף 7(ג) להצעת חוק הפרטיות חש"ס-1980, מידע המצוי בידי מי שחייב לשמור את המידע בסוד לפי הוראות חיקוק, ומידע שבטחון המדינה או יחסי חוץ שלה מחייב שמירתו בסוד. ואילו מידע רפואי המתייחס לאדם לא ימסר לעיונו אלא באמצעות רופאו של המבקש. כאמור, התייחסה הוועדה לזכות העיון במידע המצטבר במאגר אוטומטי. הוועדה לא התייחסה לזכויות האזרח לגבי מידע אחר. בנושא זה מטפלת הוועדה לענין הזכות למידע שבראשות השופט צבי טרלו, סגן נשיא בית הדין הארצי לעבודה.
8. הוועדה מציעה כי תקבע זכותו של אדם ל"תקוף" מידע המתייחס אליו. והיינו: לבקש תיקונו של מידע אישי המצוי אודותיו במאגר מידע אם המידע אינו נכון. אינו שלם, אינו ברור או אינו מעודכן. סירב מחזיק מאגר המידע לתקן את המידע ניתן יהא לחייבו לעשות כן באמצעות פניה לבית משפט השלום.
9. הוועדה ממליצה כי בעקבות חקיקת החוק תותקנה תקנות להסדרת הנושאים הטכניים - מינהליים הנדרשים לשם הגנת הפרטיות במאגרי המידע.

10. מאחר שהחוק ספק אם החוק הקיים מכיר בקיומן של עבירות גניבת מידע ממאגר או זיוף מידע כאמור ממליצה הוועדה כי נושא זה יבדק במשרד המשפטים ובמידת הצורך יתוקן חוק העונשין על מנת שניתן יהיה לתבוע לדין פלילי מי שמבצע מעשים כאמור.
11. בהצעת חוק הגנת הפרטיות לא נקבע שר הממונה על ביצועו של החוק שכן אופיו הכללי של החוק המוצע לא חייב את הדבר. הוספת הוראות ספציפיות לגבי מאגרי מידע מחייב לדעת הוועדה קביעת שר הממונה על ביצוע החוק. הוועדה מציע כי שר המשפטים שבתחומי אחריותו מצויים רשם החבולה, רשם השיחפיות ושמות עסק, ורשם הפטנטים, מוגמים סימני מסחר וזכות יוצרים, היא שיהיה השר הממונה על ביצוע החוק והוא שיהיה מוסמך להתקין תקנות באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת. בכל ענין הנוגע לביצועו לרבות תנאים לאחזקת מידע ושמירתו, תנאים להעבות או החזקת מידע מחוץ לגבולות ישראל וכללי התנהגות ואתיקה למחזיקי מאגרי מידע ועובדיהם.

7. נוסח הצעת החוק המוצע על ידי הוועדה:

חוק הגנת הפרטיות (תיקון) התשמי"א-1986

1.	הוספת כותרות	נחקק הגנת הפרטיות (להלן - החוק העיקרי) לפני סעיף 1 יבוא - "פרק א' - פגיעה בפרטיות".
2.	הוספת פרק 2	אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא: "פרק ב' - הגנה על הפרטיות במאגרי מידע".
א5.	הגדרות	בפרק זה

"מאגר מידע" מרכז לאיסכון מידע באמצעות מערכת עיבוד נתונים אוטומטית

"מידע" נתונים על אשיותו, מעמדו האישי, צנעת האישות, מצבו הבריאותי, הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו של אדם.

"רשם" מי שמונה על ידי הממשלה בהודעה ברשומות לנהל את פנקס מאגרי מידע (להלן - הפנקס).

"שימוש במידע" - לרבות גילוי, העברה ומסירה.

(3) כללי התנהגות ואתיקה למחזיקי מאגרי מידע
ועובדיהם.

220' המפר הוראות סעיף 5'ב או 5'י דינו - מאסר שנה."

הועדה סבורה כי המערכת החקיקתית המוצעת לעיל בצרוף תקנות ביצוע
ותקנות ש יקבעו כללי אתיקה, תנאים לאחזקת מידע, שמירתו והעברתו
לרבות אחזקה והעברה מחוץ לגבולות מדינת ישראל, יהיה בהם כדי
להגן על האזרח מפני סכנת הפגיעה בפרטיותו באמצעות מידע המרוכז
במחשבים.

3
ח"כ ד"ר גלס
יו"ר הועדה

עו"ד חיים קלוגמן

יורם אלסטר

ד"ר גבריאל קלינג

חנה רנאל

יהודית היבנר

עו"ד אביגיל כהן

ד"ר אליעזר פוקס

ירושלים, י"ט אלול, התשמ"א

23 ינואר 1981